

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: I.

August 2016

Číslo: VIII.

Milí priatelia, bratia a sestry,

viacerí z nás majú najradšej zo všetkých ročných období leto. Niektorí preto, že sa dá pri dlhšom dennom svetle spraviť viac práce v záhrade alebo okolo domu, iní vidia výhodu v trávení času pri vode a iní najradšej chodia do hôr. Každé ročné obdobie je nám na úžitok a potešenie. Ročným obdobiam je pripodobnený aj príslušný vekový úsek života človeka. Jar života prežívajú mladí ľudia, leto života prežívajú ľudia v zrelom a produktívnom veku a jeseň života prežívajú starí ľudia. Pričom však starších ľudí - seniorov sa

neopovažujem pokladať za neproduktívnych. Veď práve oni svojimi modlitbami, obetami, radami a skúsenosťami, no aj svojou pomocou prispievajú vo svojom živote veľakrát mladším od seba, napríklad varovaním malých detí. Nedajme im pocítiť, že sú na obtiaž, ale skôr na osoh. Svätý Otec František nás upozorňuje a vystríha pred tzv. *kultúrou vyradovania*. Píše o tom v kontexte s migrantmi, avšak aj sami vo svojom vnútri cítime, že by nebolo správne zachádzať so staršími ľuďmi ako s tými, čo patria na okraj nášho záujmu. Preto je potrebné si uvedomiť, že títo naši bratia a sestry si zaslúžia vďačnosť a dôstojné prežívanie staroby.

Keď sa pozrieme na živé stvorenstvo vôkol nás, je tu vždy dôvod chváliť Pána za jeho obdivuhodné diela. Napr. medzi sťahovavé vtáky patria aj lastovičky, ktoré za jedno leto, ktoré prežijú u nás /na našom dvore/, vychovávajú dvakrát svoje mláďatá. A tak sú hlavne pre ľudí prvej a druhej vekovej skupiny príkladom. Mohli by sme sa teda od týchto božích tvorov, hoci nerozumných, priučať my, rozumom obdarení. Aby sme viac stihli urobiť to, čo je potrebné a užitočné pre nás. Často počujem ako ľudia vravia: „Nestíham.“ Je to príznačné aj pre túto dobu, keď sa kladú na človeka veľké požiadavky a vyskytuje sa aj neistota, nedôvera a často je vyvíjaný na

ľudí tlak. Zapojme však do svojho života podľa príkladu sv. Benedikta modlitbu, prácu a oddych. Totižto na všetky tieto veci si ako kresťania máme nachádzať čas, aby nás Pán Boh požehnal na tele i na duchu. A my tak môžeme podávať potrebný výkon a prežívať svoje dni vo väčšej vnútornej i vonkajšej sile a radosi.

ŽIJEME MILOSRDENSTVOM

„Základom poznania je bázeň pred Pánom, len blázní pohrdajú múdrosťou a nácvikom.“ /Sir 1,7/

Po skutkoch telesného milosrdenstva, o ktorých sme uvažovali v predchádzajúcich číslach, prejdeme na skutky duchovného milosrdenstva.

Nevedomých učiť.

Nik z nás sa nenarodil múdry ani študovaný. Takým sa človek iba môže stať. Predovšetkým vnútorným rastom vo viere, láske a osvojovaním si všetkých ostatných čností. Nikdy však dokonale nebudeme všetko vedieť. To môže len Boh, ktorý je dokonalý a vševediaci. My sa učíme celý život, dokonca sa učíme denne a to i na svojich chybách a veľmi si prajeme, aby sa neopakovali. Medzi problémami dnešnej doby nachádzame aj náboženskú nevedomosť. A to aj medzi dospelými. Pri príprave detí na prijatie sviatostí sa neraz pýtam v duchu: „A vedia toto aj ich rodičia?“ Vedia aj nevedia. Štyridsaťročná ateizácia v čase totality priniesla svoje neblahé ovocie. Rozširovať svoje poznanie v oblasti viery a mravov je aj pre nás pozvanie. A my toto poznanie môžeme rozširovať medzi ostatných, ktorí ho nemajú. Napr. náuku o Bohu, ako správne prežívať nedeľu, alebo aké silné a krásne môže byť manželstvo, ak sa správne žije. A napokon je tu náuka o Cirkvi. Mnohí majú pomýlenú ekleziológiu. V Boha síce veria, ale odmietajú Cirkev, lebo si myslia, že ju nepotrebujú. Bolo by chybou napokon robiť si obraz o Cirkvi na základe médií či bulvárov. Nuž a Kristov výrok: „Id'te a učte“...neprestal platiť. Je stále aktuálny...

Pochybujúcim dobre radiť.

Každý kto sa vydáva na vysokohorskú turistiku, chce ísť so skúseným sprievodcom, ktorý nás bude viesť isto a obozretne. Taký vodca vždy jasne poukáže na nebezpečenstvá a výhody cesty a bude viesť každého bezpečne. Naopak nepríjemné následky by mohlo mať, ak by nás niekto zneistil. Aj v duchovnom smere sa nechajme viesť. Hlavne ak v niečom nemáme jasno. Nezotrúvajte v pochybnostiach ani v tvrdohlavosti. Sv. František Saleský radí, aby sme si vybrali duchovného vodcu. Spravidla to býva kňaz, ktorý je aj

-pokračovanie zo strany 1.

spovedníkom. Na cestách tohto života sa stretne s pochybujúcimi ľuďmi. Na príhovor Panny Márie, Matky dobrej rady, staňme sa priekopníkmi dobrého slova a dobrej rady. Širme istotu a následne s toho vyplývajúci pokoj.

Z KATECHÉZY

V predchádzajúcich číslach nášho periodika, sme uvažovali nad sviatosťami, ktoré sú viditeľnými znakmi neviditeľnej Božej milosti. Pri prijímaní sviatostí, aby nám boli na úžitok tela i duše je však potrebná viera v Darcu týchto milostí – viera v Boha. Preto v nasledujúcich mesiacoch budeme sa spoločne zamýšľať nad prvou skutočnosťou potrebnou k našej spásе. Ved', aby sme prišli do neba, je potrebné v prvom rade veriť, pevne veriť všetko, čo Boh zjavil. Naša viera nemá byť len teóriou, ale predovšetkým praktickým vyjadrením našich životných postojov voči Bohu, ktorý je naším Nebeským Otcom prisviďčajú. „Veríme!“ A tak zvolal, aby si niekto prišiel sadnúť do fúrika, v ktorom

ho prevezie z jednej strany na druhú. Nik sa však nenašiel, čo by sa nechal previezť po lane. Všetci, verili, no chceli zostať iba divákmi...

Keď vyznávame svoju vieru, začíname slovom „Verím“ alebo „Veríme“. Položme si však najprv otázku, čo znamená „veriť“. Viera je odpoveď človeka Bohu, ktorý sa mu zjavuje a dáva a súčasne mu prináša prehojné svetlo pri hľadaní posledného zmyslu jeho života /KKC 26/. Každý človek je „schopný“ Boha. Túžba po Bohu je vpísaná do srdca človeka, lebo človek je stvorený Bohom a pre Boha. Boh neprestáva priťahovať človeka k sebe a jedine v Bohu nájde človek pravdu a šťastie, ktoré neprestajne hľadá/KKC 27/. „Najvyšší dôvod ľudskej dôstojnosti spočíva v povolaní človeka do spoločenstva s Bohom. Človek je už od začiatku svojho jestvovania povolaný k dialógu s Bohom. Ved' jestvuje iba preto, že ho Boh z lásky stvoril a stále ho z lásky udržiava. A žije naplno podľa pravdy, iba ak túto lásku slobodne uznáva a odovzdáva sa svojmu Stvoriteľovi“/Gaudium et spes, 19/. a Pánom. On je naším osobným Bohom, Darcom života a lásky. Niečo nám môže napovedať aj tento príbeh.

Do malého mestečka prišiel komediant, aby zabával ľudí na námestí. Bol smelý artista a vedel chodiť po lane nielen sám, ale aj s fúrikom. A to nie iba s prázdny, ale aj s naplneným vrecom piesku. Ľudia sa bavili a tliekali mu. A potom sa komediant pýta, či mu veria, že dokáže prejsť s fúrikom po lane aj s človekom. Všetci mu súhlasne prejsť s fúrikom po lane aj s človekom.

Ľudia vo svojich dejinách až podnes mnohorakými spôsobmi vyjadrili toto hľadanie Boha svojím náboženským presvedčením a náboženskými prejavmi /modlitbou, obetami, kultom, rozjímaním atď/. Človeka možno nazvať náboženskou bytosťou.

Lenže človek môže na toto dôverné a životné spojenie s Bohom zabudnúť, môže oň nedbať, ba výslovne ho odmietnuť. Takéto postoje môžu pochádzať z veľmi rozličných príčin: zo vzbury proti zlu, ktoré je vo svete, z náboženskej nevedomosti alebo ľahostajnosti, zo starosti o svetské veci a bohatstvo, zo zlého príkladu veriacich, protináboženských myšlienkových prúdov a napokon z postoja človeka hriešnika, ktorý sa zo strachu skrýva pred Bohom a uteká pred jeho volaním/KKC 28-29/.

Hoci človek môže na Boha zabudnúť alebo ho odmietnuť, Boh neprestáva volať každého človeka, aby ho hľadal, a tak žil a našiel šťastie. Ale toto hľadanie vyžaduje od človeka všetko jeho rozumové úsilie, jeho dobrú vôľu, úprimné srdce, ako aj svedectvo iných, ktorí ho učia hľadať Boha/KKC 30/. Človek stvorený na Boží obraz a povolaný k tomu, aby Boha poznal a miloval, keď hľadá Boha, objavuje určité cesty, aby došiel k poznaniu Boha. Volajú sa aj „dôkazmi jestvovania Boha“, nie však v zmysle dôkazov, aké hľadajú prírodné vedy, ale ako „zhodné a presvedčivé argumenty“, ktoré umožňujú nadobudnúť opravdivú istotu. Svet – z pohybu a príčinnej účinnosti, z náhodnosti, poriadku a krásy sveta možno poznať Boha ako pôvod a cieľ vesmíru. **Človek** – svojou otvorenosťou pre pravdu a krásu, zmyslom pre morálne dobro, slobodou a hlasom svojho svedomia, túžbou po nekonečne a šťastí si človek kladie otázku o jestvovaní Boha /KKC 31-33/. Svätá matka Cirkev vyznáva a učí, že Boha, ktorý je počiatkom a cieľom všetkého, možno s istotou poznať zo stvorených vecí prirodzeným svetlom ľudskeho rozumu. Bez tejto schopnosti by človek nemohol prijať Božie zjavenie. Človek má túto schopnosť preto, že je stvorený „na Boží obraz“/KKC 36/.

NAD BOŽÍM SLOVOM

„Na nebi sa ukázalo veľké znamenie: Žena odetá slnkom, pod jej nohami mesiac a na jej hlave veniec z dvanástich hviezd. ...A bolo vidieť aj iné znamenie na nebi: Veľký ohnivý drak...A drak sa postavil pred ženu, ktorá mala rodiť, aby zhltoľ jej dieťa, len čo ho porodí. I porodila syna, chlapca, ktorý má železným žezlom panovať nad všetkými národmi. A jej dieťa bolo uchvátené k Bohu a k jeho trónu. Žena potom utiekla na púšť, kde jej Boh pripravil miesto.“
Zjv 12, 1-6

V tomto mesiaci nám svätá Cirkev predkladá jeden z veľkých mariánskych sviatkov – Nanebovzatie Panny Márie. V Božom slove, v knihe Zjavenia Sv. Jána nachádzame zápas medzi dvoma mocnosťami. Medzi mocnosťou temna a mocnosťou svetla. Medzi mocnosťou Božích vyvolených a mocnosťou pyšných démonov. Drak útočí na ženu, odetú slnkom. Táto žena je Panna Mária a je aj so svojím dieťaťom uchránená. Víťazstvo je teda na strane Boha a jeho vyvolených.

Dnes vidíme, ako sa útočí na potomstvo ženy – Panny Márie. Vnímame ako diablovi ide o zničenie kresťanstva v Európe. Šťastný koniec je však na strane Božej i keď sa nám zdá, že zlo je niekedy silnejšie. Boh dopúšťa i ťažké chvíle v živote Cirkvi, príkoria a bolesti. No nikdy nám neodníma svoju pomoc. „Stačí ti moja milosť...“ /2 Kor 12,9/

Tento sviatok nám chce pripomenúť, že Boh chce osláviť všetkých nás korunou večného šťastia, tak ako oslávil svoju a našu nebeskú Matku. Najprv však musíme si plniť svoje povinnosti stavovské/ vyplývajúce z nášho stavu – rodičia rodičovské, kňazi kňazské/ pracovné i duchovné. Aj Panna Mária si verne plnila všetky povinnosti. A keďže sme pútnikmi na tejto zemi, ako kresťania vedíme boj viery. Lebo bez boja niet víťazstva. Diabol sa bude snažiť odvrátiť nás od Krista. Držme sa však Božích zásad a princípov. Držať sa treba evanjelia ako cesty pre náš kresťanský život.

K večnej sláve je však určená nielen naša duša, ale aj telo. Panna Mária bola uchránená od poškvŕny dedičného hriechu a nemala v živote žiadny hriech. Po skončení svojej životnej púte bola s telom a dušou vzatá do nebeskej slávy. Pre nás je Panna Mária učiteľkou všetkých čností a pomocnicou či orodovníčkou na našej pozemskej púti. Nech nás neovládne strach a nech máme dostatok vnútorných síl zápasiť so svojimi slabosťami, žiť životom viery a počúvať, čo nám hovorí sv. Cirkev a nie tento svet. A náš Nebeský Otec nás odmení a oslávi jasom večného svetla.

SVÄTÍ- NAŠE SVETLÁ

25. august – Svätý Ľudovít

Viacrát sme už spomínali, že viera sa má odovzdávať v rodine. Boh na túto úlohu povoláva predovšetkým rodičov. Oni, ktorí dávajú život svojim deťom, majú ich aj zodpovedne vychovať. Dať im lásku, vieru a učiť ich všetkým ostatným čnostiam, čo im svet a nikto iný nedá. „Človek sa môže stať človekom iba výchovou“, taký odkaz nám zanechal slávny J.A. Komenský. To si dobre uvedomoval asi 400 rokov pred ním aj jeden z panovníkov krajiny, ktorá prijalakresťanstvo r. 496 krstom Chlodovika. Ide o Francúzsko a jej panovníka z čias stredoveku, ktorého svätá Cirkev uctieva ako svätého – Sv. Ľudovíta. Sv. Ľudovít IX. francúzsky kráľ, sa narodil v Poissy, blízko Paríža roku 1214. Jeho rodičia boli Ľudovít VIII. a sv. Blanka z Kastílie (Španielsko). V roku 1227, po smrti jeho otca, ako 12-ročného ho vyhlásili za kráľa Ľudovíta IX. V roku 1235 sa oženil s Margarétou, mali spolu 11 detí, ktoré veľmi dobre vychoval. Bol príkladným otcom aj manželom. Sv. Ľudovít sa vynikal modlitbou a duchom pokánia a láskou k duchovným. Nenechal sa ovplyvniť mocou. Robil si starosti pre nepokoje medzi národmi. Bol kráľom, ktorý vedel obrániť Cirkev a bojovať za spravodlivosť. Za svojho panovania sa usiloval nielen o pokoj medzi národmi a o časné dobro podriadených, ale aj o ich dobro duchovné. Patril do tretieho rádu františkánov. Založil veľa kláštorov. Každý deň sa zúčastňoval na sv. omši, celé hodiny sa modlieval breviár. Viedol vojsko, aby obránil Francúzsko. Vyhral vojnu nad anglickým kráľom Henrichom III. Bol na čele dvoch výprav s cieľom zastaviť inváziu moslimov a oslobodiť Kristov hrob. V prvej výprave sa stal väzňom v Egypte. Oslobodil sa o rok neskôr, po tom ako zaplatil veľké výkupné. Počas druhej zomrel na mor v Severnej Afrike neďaleko Kartága v roku 1270. Kanonizovaný bol v roku 1297.

Z duchovného závetu svätého Ľudovíta synovi

(Acta Sanctorum Augusti 5 [1868], 546)
Spravodlivý kráľ pozdvihuje krajinu

S y n m ô j
m i l o v a n ý ,
predovšetkým ti
pripomínam, aby si
miloval Pána, svojho
Boha, z celého
svojho srdca a z celej
svojej sily. Lebo bez
tohto niet spásy.

Synu, musíš sa
chrániť všetkého,
o čom vieš, že sa
nepáči Bohu, totiž
a k é h o k o ľ v e k
smrteľného hriechu,

až natoľko, že radšej musíš zniesť hocaké muky, ako by si mal spáchať nejaký smrteľný hriech.

Okrem toho, ak Pán na teba dopustí nejaké súženie, musíš ho znášať ochotne a so vzdávaním vďaky a uvedomovať si, že prichádza pre tvoje dobro a že si si ho možno zaslúžil. A zasa ak ti Pán daruje akýkoľvek úspech, musíš mu pokorne ďakovať a dávať si pozor, aby si sa nestal preň horším, či už márnou slávou, alebo nejakým iným spôsobom, lebo nesmieš Boha za jeho dary napádať alebo urážať.

Ochotne a nábožne počúvaj bohoslužby Cirkvi. A kým si v kostole, dávaj si pozor, aby si sa všetečne neobzeral a nerozprával zbytočnosti, ale modli sa nábožne k Pánovi či už ústami alebo rozjímavým srdcom.

Maj srdce naklonené k chudobným, biednym a trpiacim a podľa svojich možností im pomáhaj a potešuj ich. Za všetky dobrodenia, ktoré ti udeľuje Boh, vzdávaj mu vďaky, aby si bol hoden dostať ešte väčšie. Voči podriadeným buď spravodlivý, drž sa línie spravodlivosti a neodkloň sa ani napravo, ani naľavo. A vždy buď viac na strane chudobného ako bohatého, kým nevieš s istotou, kde je pravda. Dbaj, aby sa všetci tvoji podriadení tešili spravodlivosti a pokoju, najmä však cirkevné a rehoľné osoby.

Buď oddaný a poslušný našej matke Rímskej cirkvi a najvyššiemu Veľkňazovi ako duchovnému otcovi. Pracuj na tom, aby z tvojej krajiny vymizol každý hriech, hlavne však bohorúhanie a bludy.

Syn môj milovaný, nakoniec ti dávam všetko požehnanie, aké môže dať milujúci otec synovi, a nech ťa celá Trojica a všetci svätí chránia od každého zla. A nech ti Pán dá milosť plniť jeho vôľu tak, aby si mu slúžil a oslavoval ho, aby sme sa po tomto živote spolu dostali k nemu, hľadeli na neho, milovali ho a chválili ho bez konca.

Amen.

ÚVAHA NAD MANŽELSTVOM Z POHLADU KÁNONICKÉHO PRÁVA

Manželské prekážky

Prázdny vchod, vchádzame do druhej polovice prázdnin. V knihe Genezis, približne v jej polovici čítame: „Hľadanie nevesty pre Izáka“ (Gn 24). Skutočne je to zaujímavé čítanie a stojí zato, spoznať, ako sa hľadala nevesta podľa Starého zákona a zamyslieť sa nad tým, ako hľadať nevestu, či ženícha dnes. Mladí ľudia, hlavne naše dievčatá, ktoré v rámci dovolenky navštívia primorské destinácie, v arabských krajinách upútajú svojou krásou. Medzi domorodým obyvateľstvom svietia ako slnko a nie div, že sa do nich mnohí cudzí muži zahľadia. Už samotné uzatvorenie „civilného manželstva“ (podľa zákona o rodine) medzi Slovenkou a cudzincom, je v mnohých prípadoch komplikované. Neskôr vznikajú problémy aj s výchovou detí, právami a povinnosťami rodičov voči deťom. Touto problematikou sa teraz nechceme zaoberať. Pre nás je dôležité manželstvo uzatvorené podľa kanonického práva. Pre pokrstených katolíkov je samozrejmé a jediné **sviatostné manželstvo**. Problém môže nastať, ak jeden zo snúbencov nie je katolík; ak je jeden z nich nepokrstený, uzatvára sa v tom prípade len platné manželstvo. Bývajú aj prípady, že jedna stránka/katolícka/ bola už zosobášená len civilne/čo bolo neplatné/, rozviedla sa a teraz chce uzavrieť manželstvo s katolíckou stránkou. Môžeme v živote riešiť veľa konkrétnych komplikovaných situácií. Avšak treba postupovať od prípadu k prípadu.

Cirkev aplikuje učenie Ježiša Krista o manželstve na **všetky manželstvá, nielen katolícke**. V prípade, že sa slobodná žena kresťanka katolíčka chce vydať za rozvedeného muža bez anulovania manželstva, musí sa k nemu správať ako k ženatému mužovi. „Manželský partner, ktorý sa znova zosobáša, sa v tomto prípade nachádza v situácii trvalého a verejného cudzoložstva“ (KKC 2384). Takýto problém treba zveriť Bohu. Katolícka cirkev nemôže zrušiť manželský zväzok, hoci má kritériá, podľa ktorých dokáže rozpoznať, či je manželstvo platné alebo nie. „Rozvedený predloží rozsudky súdov, ktorými boli všetky predchádzajúce manželstvá rozvedené, opatrené doložkou právnej moci.“ (Tretera, 1992, s.18) Cirkevný súd prijme žiadosť o anulovanie, určí obhajcu manželského zväzku (ktorý predpokladá platné manželstvo) a vypočúva svedkov. Rozhodnutie súdu nie je neomylné, súd je totiž odkázaný na dôveryhodnosť svedkov. Človek však môže potom s čistým vedomím konať na základe jeho rozhodnutia. Ak Cirkev vyhlási predchádzajúce manželstvo za neplatné, osoby, ktorých sa to týka, môžu slobodne uzavrieť platné manželstvo.

Uzatvoreniu cirkevného manželstva predchádza príprava snúbencov. **Uzavrieť sviatostné manželstvo môžu v katolíckej cirkvi len osoby bez manželských prekážok (impedimenta matrimonii).**

Problémom „rozvodu“ (zaoberá sa zákon o rodine; rozvod v kanonickom práve neexistuje), alebo anulovania manželstva sa snažíme predchádzať dokonalou prípravou mladých ľudí a nielen mladých, ale všetkých, ktorí chcú uzavrieť sviatostné manželstvo tým, že sa v čase prípravy na manželstvo dostatočne oboznámia okrem iných dôležitých skutočností týkajúcich sa manželstva aj s manželskými prekážkami k uzavretiu manželstva, čiže s objektívnymi skutočnosťami, ktoré sú ustanovené právnou normou. Tieto skutočnosti bránia určitej osobe uzavrieť právoplatné manželstvo preto, lebo táto osoba v dôsledku danej skutočnosti je právne nespôsobilá právne uzavrieť manželstvo. Táto nemožnosť môže byť absolútna alebo relatívna, môže byť trvalá alebo dočasná. Platí však zásada, že prekážky musia existovať v čase uzavretia manželstva. Zneplatňujúce prekážky vo všeobecnosti uvádza kán. 1073 až kán. 1082. „Len najvyššia vrchnosť Cirkvi má právo hodnoverne vyhlásiť, kedy božské právo manželstvo zakazuje alebo zneplatňuje. (Kán.1075, §1)“ Jednotlivé zneplatňujúce prekážky sú obsiahnuté v kán. 1082 až kán. 1094. Podľa kanonického práva uvádzame týchto 12 manželských prekážok:

1. *Aetas* (vek): fyziologický+psychologický zreteľ = zrelosť (maturitas) partnerov – nedostatok veku = prirodzeno právna prekážka
2. *Impotentia* – nespôsobilosť plnej manželskej telesnej komunikácie
3. *Vinculum* – prekážka existencie predchádzajúceho a stále ešte pretrvávajúceho manželstva
4. *Disparitas cultus* – prekážka rozdielnej svetozorovej orientácie (rozdielneho náboženstva)
5. *Ordo* – prekážka ohľadne „posvätnéj vysviacky“
6. *Votum* - ako prekážka rehoľných sľubov
7. *Raptus* - únos ako prekážka k platnému manželstvu
8. *Crimen* – prekážka zavinenej smrti
9. *Consanguinitas* – pokrvnosť – prekážka pokrvného príbuzenstva
10. *Affinitas* – švagrovstvo – prekážka zákonného príbuzenstva
11. *Publica honestas* – prekážka verejnej mravopodstatnosti
12. *Adoptio* – právne príbuzenstvo adopčné (FEKETE, 1997. s. 30-42)

Prekážky Božieho práva nemožno dišpenzovať (impotencia, platný manželský zväzok, pokrvné príbuzenstvo). Apoštolskej stolici je vyhradené dišpenzovanie troch prekážok (posvätný rád-celibát, verejný rehoľný sľub a prekážka zločinu), ostatné prekážky môže dišpenzovať miestny ordinár. Manželské prekážky sú zaktovené v Kódexe kanonického práva, ktorý je prístupný aj prostredníctvom internetu.

Anna Jurovčíková

UDALOSTI

- **V dňoch od 5. – 18. júla 2016** sa v priestoroch starej fary v Horných Orešanoch uskutočnilo stretnutie miništrantov – MINFA 2016. Tento miništrantský tábor prebiehal v dvoch turnusoch pod vedením vdp. Róberta Ťapušíka, kaplána v Seredi, dp. Tomáša Jendrucha, diakona a niekoľkých bohoslovcov. Všetkým patrí veľká vďaka za čas venovaný prítomným miništrantom, za ich trpezlivosť a starostlivosť či po stránke duchovnej i materiálnej. Zároveň ďakujem farníkom za pripravenie starej fary, konkrétne za upratanie a za prinesené dobroty z kuchýň našich gazdiniek, ktoré vždy potešili.
- **Dňa 24. júla 2016 bola o 9,30 hod** slúžená v Lošonci v kostole zasvätenom sv. Anne, slávnostná hodová svätá omša, pri ktorej veriaci si uctili aj relikviu sv. Anny. V homílii duch. otec poukázal na **d ô l e ž i t o s ť** výchovného aspektu k viere, k čnostiam a pravým ľudským hodnotám v rodine.
- **Dňa 28. júla 2016** navštívili kláštor sestier benediktínok v Horných Orešanoch veriaci z Talianska, patriaci do spoločenstva Neokatechumenát. Títo naši bratia a sestry pricestovali tromi autobusmi ako vzácní hostia z Padovy a okolia spolu so svojimi kňazmi. Vzhľadom na množstvo veriacich sa slávenie Eucharistie konalo v rozostavanom kostole. Na slávení svätej omše, ktorá trvala viac ako dve hodiny sa zúčastnili aj veriaci z našej farnosti. Liturgia slova a Eucharistie bola živá a radostná, sprevádzaná slovom, hudbou a piesňami našich hostí. Svitla nám zároveň nádej, že postupne sa od tohto momentu dokončí aj výstavba monumentálneho chrámu, ktorý je súčasťou kláštora mnišok Najsvätejšej Bohorodičky. Tiež veríme, že Boh, ktorý začal svoje dobré dielo, sám ho aj dokončí.
- **V dňoch od 25. – 31. júla 2016** prebiehalo v Krakove SDM za účasti mladých ľudí z celého sveta spolu so Sv. Ocom Františkom. Prítomní boli aj mladí z našej farnosti. O ich dojmoch a zážitkoch sa podelíme s vami v budúcom čísle.

Foto a text: Anna Jurovčíková

PRIPRAVUJEME

- V dňoch 24.10. – 31.10. 2016 sa uskutoční v tomto Roku milosrdenstva púť do Ríma. Koná sa tak prostredníctvom farnosti Smolenice. Prihlásiť sa je možné u pani Zvonárovej, tel: 0905 524 230. Záloha je 50 Eur

- Na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie **dňa 15. septembra 2016** plánujeme sa zúčastniť Národnej púte do Šaštína. Pontifikálna sv. omša bude o 10,30 hod. Zapísať sa môžeme v predsieni kostola.

MODLITBA ZA POVOLANIE V RODINE

Bože, Otče náš! Zasväcujeme ti naše rodiny; daj aby deti, ktoré rastú vekom, vzrastali aj v múdrosti a milosti. A ak niektoré z nich povoláš do svojej služby, nech nájde v rodičovskom dome silnú podporu, aby išlo za hlasom svojho povolania. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA AUGUST 2016

Všeobecný: Aby šport bol príležitosťou na bratské stretnutie medzi národmi a prispieval k upevneniu pokoja vo svete.

Evanjelizačný: Aby kresťania žili zvest' evanjelia vydávaním svedectva viery, čestnosti a lásky k blížnemu.

Úmysel KBS: Aby kresťania prispievali k zmiernovaniu hmotného i duchovného utrpenia ľudí postihnutých nevyliciteľnými chorobami.

Veriaci z Talianska, spoločenstva Neokatechumenát na kláštore. Foto: Mária Mrenová

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkev a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor.

Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15.

IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225